

„אחרי הכל הוא חבר הנהלה!“ אמר מנכ"ל החברה

הסוכנות והורה לשפץ את דירתו של דולצ'ין במחיר אפסי

דולצ'ין

ויכוח

חברת דירור לעולה הוקמה בשנת 1953 כדי לעסוק בהקמת מיבנים במעברות לעור לים החדשים שהיו אז בארץ. עם חיסולן של המעברות, הוטל על דירור לעולה לפרק את המיבנים, למכרם או למצוא להם שיי מושים אחרים.

החברה, אשר כל מניותיה נמצאות בבער לות הסוכנות היהודית, אשר דולצ'ין הוא הגיזבר שלה והבריחה הנהלתה, עוסקת מאז בהקמת מיבני ציבור לעולים חדשים, כמרכזי קליטה, אולמות תרבות, ויישובים חדשים, וכן באחזקה שוטפת של למעלה מ-45 אלף יחידות-דירור של חברת עמיגור, שבהם מתגוררים עולים חדשים. החברה דואגת לשיפוץ המיבנים, להוספת מיבני מישנה למיבנים אלה ואחזקתם, כאשר התנאי היחיד לטיפולן של החברה הוא שהמתגורר בביתם יהיו עולים חדשים או מתיישבים ביישובים חדשים.

מנכ"ל דירור לעולה, חיים ליכטמן, הודה השבוע באונוי כתב העולם הזה כי „מעולם, לפני המיקרה של דולצ'ין, לא ערכנו שיפוץ בדירות של אנשים שהם לא עולים חדשים, אבל דולצ'ין הוא חבר הנהלת הסוכנות היהודית, אז עשינו לו את זה“.

לדברי ליכטמן לא נעשו כלל שיפוץ בביתו של דולצ'ין. „בסך הכל היה איוה צינור שהתפוצץ, אז החלפנו אותו“ רק לאחר שהובאו בפניו ראיות אחרות, הודה ליכטמן כי בבית הוחלפה הצנרת כולה, נחפרו תעלות בריצפה, הוחלפו מרצפות, שוברו קירות ונבנו אחים במקומם.

כן הודה ליכטמן, לאחר שהובר לו כי בידי העולם הזה מימצאים חותכים, כי הדירה סויידה ונצבעה, הוחלפו טפטים בחדרי המגורים ונעשתה עבודת-בנייה בחדרי-האמבטיה. בנוסף לכל אלה נעשו שיפוץ בחדר-המדרגות של הקומה הי שביעית, הקומה שבה מתגורר דולצ'ין, ונערכו תיקונים ועבודות-צבע בבתיים של זוגי שכנים של דולצ'ין: שכן אחד, הגר באותה קומה, שנגרמו לו נזקים בעיקבות עבודתם של פועלי דירור לעולה, ושכן אחד בקומה הששית של אותו בניין, שנגרמו לו נזקים בעיקבות שיטפוץ, שאירע בבית דולצ'ין תוך כדי מהלך העבודה.

אחרי הכל חבר הנהלה!

אין ספק כי כאשר הזמין דולצ'ין את חברת דירור לעולה לערוך את הרמנט אצלו בבית, הוא עשה זאת ביגלל שתי סיבות עיקריות:

● היה לו ברור כי מחיר השיפוץ יהיה סימלי, וגם סכום זה הוא יוכל לשלם בזמן ובצורה הנוחים לו;

● דולצ'ין ידע כי הוא יוכל לסמוך על חברת דירור לעולה, שתעשה עבודה טובה בבית אחד הבוסים שלה.

אולם דולצ'ין גם ידע כי אסור לחברת דירור לעולה לעשות עבודות לאנשים שאינם עולים חדשים. למרות זאת ניצל דולצ'ין את מעמדו בסוכנות היהודית, ידע שאיש בדירור לעולה לא יעז לטריב לו.

אך השערוריה הגדולה מכל היא החשבון שאותו הגישו אנשי דירור לעולה לגיזבר הסוכנות היהודית, חשבון שעדיין לא נפרע. מחדש מאי ועד לימים אלה לא הוגש חשבון עבור העבודות, סמוך לתחילת חקירת העולם הזה בפרשה, הגיש חיים ליכטמן, לדבריו באופן אישי, פיסת-נייר לבנה מודפסת, ללא כותרת או שם של חברת דירור לעולה, ללא חתימה, חותמת או בול, שבה ריכזו חשבונות של קבלני מישנה, שאינם עובדי דירור לעולה, שהוגשו עבור השיפוץ בביתו של דולצ'ין.

החשבונות, המצורפים לפיסת-הנייר, הם בעיקר על חומרים, ביניהם בולטות המרי צפות השחורות שהוזמנו על-ידי דולצ'ין, כל החשבונות הם על סכום של 13,672.25 — שלוש עשרה אלף לירות, שש מאות שבעים ושתים לירות 25 אגורות, כאשר העבודה וההוצאות של דירור לעולה אינם מופיעים בהם כלל.

ליכטמן מודה כי דירור לעולה לא הייב את חשבונו של דולצ'ין כלל עבור עבודה, אלא רק הגיש לו חשבונות של חומרים מספקי-מישנה. לדברי ליכטמן היה גיזבר הסוכנות משלם את ארתי סכומים לבעלי המלאכה אילו היה מוזמן אותם בעצמו, ודירור לעולה רק עשה לו טובה. לגבי

לשבור קירות ולבנות מחדש, החליפו את כל צנרת המים הפנימית שבבית, עקרו מרצפות ושמו אחרות, טיחו, צבעו, סיידו, החליפו טפטים וערכו תיקוני-חשמל.

70

מי-עבודה

על הפועלים פקח רכז-עבודה-בכיר של דירור לעולה פסח טישלר, ואפילו מנכ"ל החברה, חיים ליכטמן, הטריח עצמו לפחות פעם אחת לבניין כדי לראות איך מתקדמת העבודה אצל הבוס.

בבניין הושיקעו למעלה מ-70 ימי-עבודה של בעלי-מיקצוע שונים, ביניהם אמנים כרצפים, צבעים מדביקי-טפטים ובעלי-מיקצוע כשרברבים, בנאים וחשמלאים, כשהנהלת דירור לעולה מקפידה להביא לביתו של גיזבר הסוכנות היושבי-ראש לעתיד שלה את מיטב הפועלים ובעלי-המיקצוע בארץ.

כאשר מונה, לפני מיספר שנים, יוסף אלמוגי כיושבי-ראש הנהלה הציונית והסוכנות היהודית, היתה אחת ההוראות הראשונות שלו לשפץ את הי לישכה שלו בירושלים, להחליף בה את הריהוט ולהוציא על כך כ-100,000 לירות מקופת-הציבור.

אריה לייב דולצ'ין, גיזבר הסוכנות היהודית, הוא המועמד הכימעט-יודאי לרשת את יוסף אלמוגי בחודש ינואר הקרוב. דולצ'ין ירצה בוודאי לעלות על קודמו אלמוגי, ונראה כי הוא החל ב מאמציה-ההצטיינות שלו עוד הרבה-הרבה לפני שנבחר לתפקיד הרם.

את הלישכה של היושבי-ראש לא יכול דולצ'ין לשפץ. אלמוגי עשה זאת לפניו, לכן החליט דולצ'ין לשפץ את ביתו הפרטי בתל-אביב, וגייס לשם כך את שירותיה של החברה הסוכנותית דירור לעולה. בחודש מאי האחרון הופיעו בביתו של דולצ'ין, שברחוב מאפו 11 בתל-אביב, פועלים ואנשי-מיקצוע אשר החלו

גיזבר דולצ'ין — למנהל תקציבי-הענק

העבודה, ההוצאות והזמן של עובדי דירור לעולה, אשר שלחו למקום מילכד מנהלי-עבודה גם את אחד מרכזי-העבודה הטובים ביותר שלהם, פסח טישלר, אומר ליכטמן: „אחרי הכל, דולצ'ין הוא חבר הנהלה שלנו!“

קבלנים שאליהם פנה העולם הזה, בצירוף הערכת גודל הדירה של דולצ'ין (היא למעלה מ-120 מטר-מרובע), מיספר ימי העבודה, תיאור מהות העבודה והחומר מים כפי שהופיעו בחשבונות שהוגשו לדולצ'ין, העריכו כי העבודה שווה למעלה מ-70,000 לירות.

„אנחנו מאמינים לו“

דולצ'ין עדיין לא שילם את החשבון לא-חשבון כלל. לדברי ליכטמן, המנסה להגן על הבוס שלו, ביקש דולצ'ין לעכב את תשלום החשבון במיספר חודשים, כדי שיעבור זמן והוא יוכל לראות אם אין נזילות מהצינורות החדשים, אם הקירות אינם מתפרקים, אם המרצפות אינן נשר חקות, ואם הצבע והטפטים אינם מתקלפים, החשבון נמצא עתה בידי מוכירתו של דולצ'ין בלישכת גיזבר הסוכנות בתל-אביב, מתווק בתיק מיוחד.

„אנחנו לא דואגים על הכסף“, אמר השבוע ליכטמן, „אנחנו גם מאמינים ל-גיזבר הסוכנות שהוא ישלם בסופו של דבר את הכסף“. לגבי „העבודה הפרטית“ שערך דירור לעולה בביתו של דולצ'ין אומר ליכטמן: „הוא חבר הנהלה שלנו“ האיש שדרש להיות שר-התחן בממשלת בגין, מי שמנהל במשך שנים רבות את תקציבי-הענק של הסוכנות היהודית ומי שעומד להיות יושבי-ראש הנהלה הציונית ויושבי-ראש הנהלת הסוכנות היהודית, ניצל את מעמדו הציבורי, כפה על החברה השייכת לסוכנות לסטות מהמטרות שעבורן הוקמה, ולערוך עבודת-שיפוץ פרטית אצלו בבית, נדרש לשלם ועדיין לא שילם סכום מגוון עבור החומרים שהושקעו בשיפוץ בבית, ולא שילם עבור העבודה של מנהלי ועובדי דירור לעולה. כל זאת עוד לפני שקיבל את המינוי של מנהיג העם היהודי.

דירתו של דולצ'ין ברח' מאפו 11 בתל-אביב חשבון מגוון